

від того, навмисно чи з необережності заподіяно шкоду, а також з урахуванням суспільної небезпечності дії (бездіяльності) винної особи та обставин, за яких заподіяно шкоду, і вартості майна до поліцейських застосовується повна або обмежена матеріальна відповідальність.

У разі заподіяння з вини поліцейського шкоди третім особам, орган, з яким він перебуває в службово-трудових відносинах, в силу ЦК України, зобов'язаний відшкодувати цю шкоду в порядку передбаченому чинним законодавством. У випадку, якщо таку шкоду було відшкодовано, орган, з яким поліцейський перебуває в службово-трудових відносинах, у порядку регресу покладає матеріальну відповідальність на особу винну в заподіянні шкоди, але при цьому враховується лише пряма дійсна шкода. Цивільно-правова відповідальність поліцейського настає за скоєння ним цивільного проступку, під яким варто розуміти суспільно небезпечне, протиправне, винне порушення врегульованих нормами цивільного права майнових та особистих немайнових відносин, що укладаються в різноманітних сферах суспільної життєдіяльності. На сьогоднішній день існують проблемні питання щодо відповідальності поліції, які потребують більш детального дослідження та в подальшому належного законодавчого закріплення.

Одержано 09.04.2019

УДК 347.451.03

Едуарда Вікторівна ОВЧАРЕНКО,

курсант групи Ф4-201 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Бортнік О. Г.

ГАРАНТІЇ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ СПОЖИВАЧІВ У СФЕРІ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ

Уряд України ухвалив Концепцію державної політики у сфері захисту прав споживачів на період до 2020 року, метою якої є створення та впровадження ефективної системи захисту прав споживачів в Україні на засадах ЄС з урахуванням кращих практик країн Європейського Союзу. Передбачається, що реалізація Концепції підвищить рівень превентивного захисту прав споживачів для недопущення та/або зменшення кількості порушень їх прав, підвищить рівень просвіти та поінформованості громадян щодо їх споживчих прав та механізмів їх захисту, усуне з ринку недобросовісних підприємств тощо.

Споживачі в Україні не достатньо захищені державою і законом внаслідок декларативного характеру певних проголошених прав та відсутності механізмів їх реалізації та відновлення. Відсутність цілісної системи державного нагляду (контролю), зокрема у галузі електронної комерції, призводить до виникнення конкурентних переваг для недобросовісного бізнесу. Внутрішній споживчий ринок досить ризикований та небезпечний для споживачів,

порушення прав яких набули масового характеру. За статистичними даними за останні роки кількість звернень до Кіберполіції щодо Інтернет-шахрайства зросла більше ніж у 20 разів. Якщо у листопаді 2015 року кількість звернень становила 1,5 тис., за результатами 2016 року – більше 15 тис. звернень, а наприкінці 2017 року – більше 18 тис. звернень, у 2018 відповідно збільшилась. Питома вага відповідних злочинів пов'язана із недобросовісними суб'єктами електронної комерції. В таких умовах великого значення набуває високий рівень правової свідомості споживачів щодо отримання інформації про характер правовідносин та суб'єкта, з яким споживач укладає договір на відстані. За даними моніторингу Інтернет-магазинів у 2018 році Всеукраїнського руху «Молодь за права споживачів» лише більш як третина магазинів повноцінно вказують інформацію про себе на сайті Інтернет-магазину. Інформація про назву суб'єкта підприємницької діяльності зазначена лише в 35 % сайтів з вибраних 60 Інтернет-магазинів. 65 % або приховують інформацію, або вона захована «в глибині» сайту».

Закон України «Про електронну комерцію» не передбачає належних гарантій прав споживача на отримання інформації про суб'єкта господарювання, з яким споживач укладає договір, а відповідно позбавляється можливості в рамках закону ефективно реалізувати свої права на захист, реалізувати права на обмін товару чи його повернення в рамках Закону «Про захист прав споживачів», досудове врегулювання спору або звернення до органів Держспоживслужби України або до суду про захист його прав, оскільки відсутність чіткого способу ідентифікації конкретного продавця унеможливило перевірку дотримання суб'єктами електронної комерції вимог цивільного, податкового та іншого законодавства.

З метою створення відповідних гарантій, який піднімуть ринок електронної комерції на значно якісний рівень законодавство повинно бути удосконалено за такими напрямками: встановлена відповідальність суб'єктів господарювання за невиконання обов'язку з розміщення інформації про себе на сайті Інтернет магазину. Крім того, відсутність нормативного врегулювання конкретних відповідних повноважень органів державної влади спотворює сутність та переваги електронної комерції в рамках цивільного обігу.

До Верховної ради України був поданий ряд законопроектів про удосконалення ринку електронної комерції, що визначили способи вирішення основних проблем, пов'язаних із діяльністю недобросовісних суб'єктів господарювання. Утім відповідні проекти так і не були прийняті з різних причин, що не сприяє дотриманню гарантій прав та інтересів споживачів.

Одержано 15.04.2019

